

כסף משנה פ"ד מעבודת יוה"כ ה"א

חמה וכו'. צ"פ הוציאו לו (דף מ"ז). וק"ל
 כיון שהולכה בשמאל פוסלת היאך הכשירו כאן
 מפני טעמים הללו. ואפשר שהולכה בשמאל לא
 פסלה אלא מדרבנן א"נ אע"ג שהולכה בשמאל
 דם פסלה מדאורייתא משום דא"א שלא צהילוך
 צקטרת לא פסלה וצ"ח הכי אפשר רחמנא:

קרו אורה

והי' נראה דבאמת להאי שינויא מיתרצי כולהו פירכא, דבין
 יוצא דבמה בין שמאל דיוה"כ בין בע"מ דעופות אין בהם
 שום עון וכולן הכשירין בכך, משא"כ טומאה דאפילו למ"ד
 הותרה בצבור איכא מ"ד דמהדרין אטהורין כדאיתא ביומא
 פ"ק (דף ו: קי*). ועפ"ז ניחא נמי אונן קי** דכהן גדול דליכא
 עון כלל ואדרבה נאסר לו אנינות כדכתיב ומן המקדש לא יצא

שו"ת הרדב"ז ח"ב סי' תרמא

להזנות כדכתיבנא • עוד שאלת כיון שעבודה שמאל פסולה כמו
 שכתב הרב ז"ל היכי תנן מוליך את המחתה בימינו וספק בשמאלו
 וכי מפני עייפות כ"ג הכשירו העבודה בפסולה. תשובה הולכת
 הקטורת בשמאל אין פוסל את העבודה אלא מדרבנן וסם אמרו וסם
 אמרו א"נ היכא דליכא טעמא ולו"ך גדול כי הכא יכולין לבטל
 דברי תורה אפילו בקום עב"ה ודכוותה תירלו בתוספות במקום אחר
 ומ"מ על סידור ראשון אני סומך. שוב ראיתי בהקדמת דעבודה שמאל
 הותר מכללו ביום הכיפורים:

משד חכמה פרשת מצורע

והנה ביום הכיפורים נגדר כח התאווה
 וההכרחי, כי יעמוד האדם כמלאך נפרד
 מעניני החומר – אכילה שתיה וכו',
 תשמיש, אז מצאנו ששמאלו של אדם
 מכפרת, וזהו שאמרו שמאל שהותר
 מכללו ביום הכיפורים... לאפוקי יום
 הכיפורים דהוכשרו בשמאל [מנחות כה,
 א⁵]. ולכן שטן לית ליה רשות לאשטוני⁶
 כי כח השמאל – היינו כח התאווה – אז
 בטל לגמרי. והנה הכהן כל השנה, אף
 שהוא אינו פורש מאשה ומההכרח, כדרך
 כהני הקופים⁷, אבל מוגדר הוא:
 באכילתו – אוכל תרומה בטהרה וקדשים
 במקום קדוש. באשה – מוגדר הוא
 מזונה גרושה וכו'. וכשהוא טמא אסור
 לעבוד עבודה. ולכן שמאלו עלול להיות
 כלי שרת לקבל את השמן של מצורע⁸.
 וז"ש "ויצק על כף הכהן השמאלית",
 שכף השמאל יהיה בכיהונו⁹, ודו"ק
 היטב.

יד, טו ולקח הכהן מלוג (השמן) ויצק על
 כף הכהן השמאלית.

מצוה שיצוק לתוך כף של חבירו
 (תורת כהנים פרק ג, ז), וכתוב "מן
 השמן אשר על כפו" (פסוק טז), להורות
 דאם נתן לתוך כפו יצא, תורת כהנים¹.
 הענין דהימין מכונה על החכמה והתורה
 – אשר בהגבר המושכלות אצל האדם,
 והשמאל הוא על כוחות האנושיות
 הטבעי והמתאווה וההכרח. לזה אמרו
 לישר מסילה להדבוק בדרכי השם (סוטה
 מז, א): יצר – זה התאווה, והתינוק – זה
 הטבעי, ואשה – זה ההכרח, וכמו
 שאמרו (יבמות סג, א): אדם מביא
 חטים חטים כוסס?! (פשתן פשתן
 לובש?! לא נמצא) מאירה עיניו
 (ומעמידתו על רגליו³) – שמאל דוחה
 וימין מקרבת⁴, שיקרב זה מצד הצורך
 בזה אל דרכי החכמה והתורה, לא מצד
 השמאל של האדם, שדבוק בזה בקשר
 בלתי מתפרד.

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMI PORTAL

KOLHALASHON